

Tillbaka till Jesus

”Jag är Dörren”

Predikan, Korskyrkan, Borås, 4 oktober 2009, Micael Nilsson

Dörröppningar

När vi flyttade från Huskvarna till Örebro för några år sedan innebar också flytten en flytt från ett ganska stort hus till en mindre lägenhet mitt i stan. Det blev trångt. Barnen kunde inte få varsitt rum, och förrådsutrymmena var små, vilket hade den fördelen med sig att vi fick kasta stora delar av vårt bohag i flytten, och därmed blev av med mycket vi inte behövde.

Men det var svårt att klara sig utan eget arbetsrum med inte mindre än tre arbeten att klara av, ett i Örebro, ett i Jönköping, och ett som resande predikant. Det var också under denna tid i våra liv vi bestämde oss för att starta en kattuppfödning, så att vår lägenhet ibland var nästan helt uppfyllt av stora och små sjövilla katter. (Om du för anteckningar, skriv upp det här: om du bor väldigt trångt, starta inte en kattuppfödning.)

Under denna tid i mitt liv drömde jag ganska ofta en återkommande dröm. Jag drömde om att jag en dag hittade en dörr jag inte sett förr, och bakom dörren ett helt nytt och stort rum. Jag har förstått att det inte är en så helt ovanlig dröm, drömmen om en dörr ut ur en trång situation, och en öppning mot nya vidder och möjligheter. (Det visade sig att också Maria drömde samma dröm.)

I CS Lewis barnbok om landet Narnia berättas om fyra barn som öppnar en dörr, som ser ut att vara en dörr till ett gammalt klädkåp, men som visar sig vara dörren till en annan värld. För vem vet egentligen vad som döljer sig bakom en dörr.

Tillbaka till Jesus

Och nu tillbaka till Jesus. Tänk dig att Jesus skulle vara gäst hos den store programledaren. Jesus, mannen på allas läppar, besöker hans talkshow. Nu ska Jesus ”tala ut” om alla anklagelser han mött och om varför han berör så många så djupt. Programledarens första fråga lyder: - Om du skulle börja med att beskriva dig själv, med några få ord, vem skulle du då säga att du är?

I Johannesevangeliet svarar Jesus på den frågan, med några få och korta ord. Vi kallar dem för Jesu sju ”jag är utsagor”. Jesus säger: - Jag är... och lägger till ett antal presentationer och anspråk. I höst vill vi läsa och lyssna, och försöka förstå detta: Vem är han? Och vad betyder det för oss?

Vi har redan hunnit läsa två av Jesu anspråk. Det första löd: - Jag är Livets Bröd. D.v.s. Jesus säger att han är den vi alla hungrar efter. Jesu andra anspråk löd: - Jag är Världens Ljus. Ljus är en förutsättning för allt liv. Nu ska vi läsa det tredje av dessa anspråk, **Joh 10:7-10**: ”Sedan sade Jesus: ”Sannerligen, jag säger er: jag är grinden in till fåren. Alla som har kommit före mig är tjuvar och rövare, men fåren har inte lyss-

nat till dem. Jag är grinden. Den som går in genom mig skall bli räddad. Han skall gå in och han skall gå ut, och han skall finna bete. Tjuven kommer bara för att stjäla, slakta och döda. Jag har kommit för att de skall ha liv, och liv i överflöd.”

Vi ska snart försöka förstå dessa tre bibelverser, men låt oss först se på ett **bildspel**, som låter tanken både vila och vakna.

Dörren in till fåren

- Jag är dörren... in till fåren. Efter Jesu två första, storslagna anspråk på att vara den som alla människor hungrar efter och den som ger hela världen ljus, kan Jesu tredje självpresentation framstå som betydligt mer nedtonat, ja nästan anspråklös. Dörren in till fåren... Det närmaste en sådan dörr jag kan tänka mig är en lagårdsdörr. Jag tänker mig att programledaren nog skulle se lite förvånad ut när Jesus svarar på hans fråga med att presentera sig själv som om han vore en lagårdsdörr.

Vad menar han med det, tror du?

När Jesus säger att han är dörren in till fåren har det förstås sin bakgrund i den kultur han lever. Om kvällen drev den judiske herden in fåren i en fälla, med bastanta väggar som skydd mot tjuvar och vilddjur.

Fåren hölls för ullen. De var inte bara slaktdjur. Detta var får med namn. Så när nu fåren gick in i fällan stod herden i öppningen och räknade in dem genom att säga deras namn. På samma sätt släpptes de ut nästa morgon.

Men fällan hade ingen dörr, bara en öppning. Om natten sov nämligen herden i öppningen. Om ett får skulle vilja rymma måste det alltså ta vägen förbi herden, och om ett vilddjur ville komma in måste det gå över herdens kropp. Herden var dörren. Det är detta Jesus knyter an till när han säger att han är dörren in till fåren. Han menar med det att han själv skyddar sina egna med sitt liv, och om vilddjuren vill komma åt någon av dem måste de gå över honom först.

Att gå in och att gå ut

”Jag är grinden. Den som går in genom mig skall bli räddad. Han skall gå in och han skall gå ut, och han skall finna bete.” Orden om att gå in och ut ska inte pressas. De ska läsas enkelt, som ett uttryck för den troendes frihet. En dörr du bara kan gå in genom stänger dig inne, som dörren in till en fängelsecell, och en dörr du bara kan gå ut genom stänger dig ute. Men i Kristus är du fri att komma och gå, som barn i huset. Inte bort från Gud, men in i allt Gud tänkt för dig, och ut ur allt som kunde liknas med en fängelsecell.

Tron på Jesus är alltså både att gå in i någonting och ut ur någonting. Du går in i gemenskapen med Gud och du går ut ur din egen synd och stänger dörren bakom dina gamla misslyckanden och haverier. Som man stänger en dörr bakom sig får du lämna det som förslavar och plågar dig.

Du går in genom kyrkans port och in till gemenskapen med andra troende, och du går ut ur din egen isoleringscell och självtillräcklighet.

Du går ut ur dödsriket, och du går in i livet.

Du går in i Guds rike och du går ut i världen, i tjänst för människor.

Jesus är dörren som gör allt detta möjligt. Han gör det möjligt för dig att lämna det du är fånge i och han gör det möjligt för dig att gå in i ett helt nytt liv. Denna nya start i livet är så radikal att Paulus beskriver det så här, 2 Kor 5:17: "Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse, det gamla är förbi, något nytt har kommit."

Jesus säger att den som går in genom honom ska bli räddad. Låt oss fundera över det en stund. Är det möjligen så att vi inte talar lika mycket om att bli räddade som våra föregångare gjorde.

I tidigare bibelöversättningar användes ordet "frälst". Men ord slits, tänjs och förändras. Snart kunde man bli frälst på det mesta. Den som var fotbollsfrälst var t.ex. mycket intresserad av fotboll osv. Bland de första träffarna på internet för den som söker på ordet frälst finns hänvisningar till människor som blivit frälsta på biologi, motorer, husbilar och ishockey. (Det verkar nästan vanligare att använda ordet frälst i idrottssammanhang än i kyrkan.) I andra sammanhang förlöjligades ordet, och i kyrkan slets det kanske ut och nöttes ner. I stället använde de nyare bibelöversättningarna ordet "räddning": "Den som går in genom mig ska bli räddad."

Men då visar det sig att det inte alls bara var ett semantiskt problem detta med frälsningen, d.v.s. en sak som handlade om vilket ord man använde. Nej, att ordet frälsning, eller räddning, inte längre användes så ofta handlade kanske mer om en förlo-rad frimodighet.

Kändes det inte lite övermaga att kalla sig frälst, eller räddad? Och antydde det inte att andra, d.v.s. den som nu inte var troende, behövde räddas, och som att det blev ett anspråk på att vara bättre och präktigare än andra?

Hur som helst talar Bibeln om frälsning, oavsett om vi tycker att det är politiskt korrekt eller inte. Och utan ordet frälsning kan du inte heller förstå vem Jesus är, för han är Frälsaren, och en av Bibelns mest centrala texter säger, Joh 3:16-17: "Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv. Ty Gud sände inte sin son till världen för att döma världen utan för att världen skulle räddas genom honom." Alltså skriver Johannes att världen håller på att gå under och att den därför måste räddas och att Gud sände sin son till världen för att rädda den. Världen är en sjunkande Titanic. Jesus är livbåten.

Frälst?

Så vad är det då att bli frälst? Frälsningen innehåller dels ett stort "från" och dessutom ett ännu större "till". D.v.s. att genom tron på Jesus blir man räddad från en massa elände, men också till en massa bra saker. Genom Jesus får du gå ut ur en del, men också in i någonting annat.

Först: Genom Jesus blir vi frälsta från synden

Johannes skriver, 1 Joh 1:9: "Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet."

För det andra: Genom Jesus blir man frälst från döden

Inte från den fysiska döden, för den kommer vi alla att möta, (om vi nu inte lever när Jesus kommer tillbaka). Men Bibeln talar om vad som händer efter den fysiska döden. Jesus säger, Joh 5:24: "... den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv. Han faller inte under domen utan har övergått från döden till livet." Fråga: När övergår vi alltså från död till liv?

Svar: När vi hör Jesu ord och tror på honom. D.v.s. inte när vi dör, utan när vi kommer till tro. Vi kommer fortfarande att dö från vår fysiska kropp, men har vi tagit emot Kristus har vi redan övergått från död till liv. Därför kan Jesus säga Joh 8:51: "Sannerligen, jag säger er: den som bevarar mitt ord skall aldrig någonsin se döden." Han enar förstås inte att den som tror aldrig ska dö från sitt jordeliv, men han säger att detta inte egentligen är att dö. Tvärtom är den kristna människans dödsdag på sätt och vis hennes födelsedag in i den himmelska tillvaron.

Och sist: Genom Jesus blir man frälst från domen

Hebr 9:27 säger att "det är människans lott att en gång dö och sedan dömas." Men, säger någon, tror du på en Gud som dömer? Det verkar vara en hård och kärlekslös Gud. Jag svarar att det är precis tvärtom. Tänk dig ett samhälle utan rättsordning eller domstolsväsende. Skulle du vilja leva där? Och tänk dig en Gud som inte bryr sig om vad som är rätt eller fel. Skulle du vilja tro på en sådan Gud? En Gud som såg genom fingrarna på nazisternas förintelseläger, folkmord och orättvisor, som kunde se hur en några omger sig med lyx och överflöd när andra svälter till döds. Skulle en sådan Gud vara kärlek? Skulle han inte tvärtom vara just hård och kärlekslös? Så, vid närmare eftertanke: Visst måste Gud döma oss, annars spelar ju inte livet någon roll. Men nu dog Jesus för att på det sättet ta det yttersta straffet, eller den slutliga konsekvensen av våra egna hårda hjärtan, nämligen den eviga döden.

Låt mig läsa några ord, som vi förmodligen ofta läser ganska snabbt förbi, om vi alls läser dem, men som vi en dag, när vi själva står inför både Gud och sanningen om våra egna liv, nog kommer att klamra oss fast vid som en drunknande omkring livbojen, som gällde det våra liv och vår evighet: "Vi var Guds fiender, men blev försonade med honom genom att hans son tog vårt straff när han dog. Därför kan vi nu, när vi är Guds vänner, också vara säkra på att sonen ska rädda oss från evigt straff, eftersom han uppstod från de döda igen. Men inte nog med det, vi gläder oss dessutom över den gemenskap vi har med Gud just nu, en gemenskap som blev möjlig genom att vår herre Jesus försonade oss med Gud och gjorde oss till hans vänner." (Rom 5:10-11, NLB)

Jesus är alltså dörren ut ur synden, döden och domen, men han är också den öppna dörren mot gemenskapen med Gud. Visst finns det ett antal stora "från" i frälsningen, sådant Jesus tar oss ut ur. Men framförallt är frälsningen ett stort "till", d.v.s. sådant som Jesus öppnar dörren mot.

Jag påmindes härom dagen i ett intressant samtal om en världsberömd fråga. När datorföretaget Apples i början av 1980 talet sökte efter duktiga företagsledare för sina framtida expansionsplaner övertalade Steve Jobs, John Scully, som då var en av Pepsi-Colas chefer att bli företagets VD. Hans fråga den gången har med tiden kommit att bli ett slags talesätt. Han frågade: "Vill du sälja sockervatten resten av livet, eller vill du förändra världen?" Man skulle kunna säga att Jesus säger något liknande till sina lärjungar: - Vill ni sälja fisk resten av livet, eller vill ni förändra världen? ...

Du kan nog lyckas med mycket utan Jesus. Du kanske får ett bra jobb och en lyckad karriär. Men det är inte detsamma som att lyckas inför Gud. "Vill du sälja sockervatten resten av livet, eller vill du förändra världen?" Genom ditt ja till Jesus går du in i livets största utmaning, nämligen uppdraget att förändra världen.

Jesus är dörren som du nu kan gå in och ut genom. In i gemenskap med Gud, och ut i världen för att tjäna Gud.

Avslutning och inbjudan

Under veckan har jag satt mig ner och funderat över den mer personliga frågan, på vilket sätt har Jesus varit min dörr under mitt liv. Jag skrev ner några snabba svar:

Jesus har varit min dörr till Gud

Jag är inte uppvuxen i ett kristet hem, men jag gjorde några terminer i söndagsskolan. Med mig hem fick jag en liten bok med enkla bibelberättelser. Vi flyttade, och det blev för långt för mamma och pappa att ta mig några extra kvarter till kyrkan varje söndagsmorgon. Men boken hade jag kvar, och jag minns fortfarande hur jag stack boken i pappas hand och sa: - Läs! Och han läste, och vi påverkades båda av berättelserna. När jag var 10-11 år hade jag ingen kontakt med någon kyrka, men jag minns att jag längtade efter Gud, och att jag började be.

Jesus blev min dörr till frälsningen och till en djup gemenskap med Gud

I början av min tonårstid började jag gå till Missionskyrkans ungdomsverksamhet i min hembygd. Jag satt med på andakterna, och jag trodde, nästan instinktivt på det jag hörde. En dag bad jag mitt livs viktigaste bön där jag gjorde Jesus till min Herre och Frälsare och bad Gud komma in i mitt liv.

Men Jesus har också varit min dörr till många nya, djupa och goda relationer med andra människor

Tron på honom gav mig också en församlingstillhörighet, och har tagit mig till många platser och utmaningar jag inte kunnat drömma om annars. Det har varit – och är – ett märkligt äventyr. Jesus har gett mig relationer, ja mer än så, vänner som jag aldrig skulle ha haft utan honom.

Jesus blev också min dörr ut ur livströtheten

Mitt barndomshem var trasigt. Jag var ett skilsmässobarn och märkt av det. Inledningen av min tonårsperiod var riktigt tuff, men mötet med Gud gav mod och motivation att både våga och orka ta steget ut i livet. För mig blev Jesus dörren ut ur det mörka rummet, ut i ljuset utanför, och in i beslutet att leva mitt liv.

Jesus är också min dörr mot det mirakulösa

Tron på honom är en tro på en Gud som gör under.

När allt är omöjligt har bedjaren alltid ännu ett alternativ, han kan gå till Gud. Jesus är dörren som öppnar det stängda och omöjliga mot det möjliga.

Och Jesus är nådens öppna dörr

Han är dörren mot den andra chansen... och mot den tusende chansen när det behövs. Jesus är hoppet för den som misslyckats, inte bara en gång, utan ofta. Och många gånger har han varit - och är - min dörr in i livet på nytt.

Sist är Jesus också min dörr, om än bara på glänt, mot evighetens värld

Utan den gläntande dörren vet jag inte hur jag skulle kunna leva vidare med sorgen efter vår sons död. Utan den gläntande dörren, utan glipan i det stängda, och ljusflödet genom springan som utlovar en bättre värld och ett stort återseende vore både liv

och död för tunga för oss att möta. Men lyssna: Jesus är dörren, på glänt, mot en fantastisk framtid. W.B. Hinson, en gammal predikant berättar i slutet av sitt liv: - För ett år sedan sa läkaren till mig att jag fått en obotlig sjukdom. Jag gick ut i naturen vid mitt hem. Blicken svepte över ett berg jag älskade, den föll på en flod som berett mig så mycket glädje, jag såg på de ståtliga träd som alltid varit som Guds poesi för mig. På kvällen såg jag upp mot stjärnehimlen, och jag sa: - Jag kommer kanske inte att se er många gånger till. Men lyssna: - Berg, när ni en dag är borta skall jag fortfarande leva. Och flod, när du sinat och för länge sedan slutat rinna mot havet, och stjärnor, när ni en gång fallit från himmelen i alltings slutliga upplösning, ska jag ännu leva.

Så kunde en man skriva som anat dörren på glänt. För Jesus är dörren på glänt mot en bättre värld, och den som bara anat den glipan i det stängda, ljuset som tränger fram genom mörkret, har någonting att både hoppas på, söka tröst i och se fram mot. Allt detta är Jesus för mig. Han är inte bara Dörren, han är också min dörr, ut ur fängelsecellen och in Guds närhet.

Jag älskar bilden av nåden som en öppen dörr. En öppen dörr... en stående inbjudan... en öppen möjlighet. Och Jesus säger att var och en, kung som tiggare, helgon som syndare... var och en som går in genom den dörren blir räddad.